

Arrest

nr. 308 354 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 2 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en gedoopt te zijn als orthodox christen. U bent geboren op (...)1994 in Zestaphoni, in de regio Imereti. U studeerde elektromechanica natuurkundige aan de universiteit van Tbilisi van 2012 tot 2017 en in dit verband verhuisde u naar Bagebi in Tbilisi. Daar woonde u tot aan uw vertrek uit Georgië alhoewel u in de laatste periode voor uw vertrek ook een tijdje in uw geboortedorp verbleef. Na uw studies begon u te werken voor het online casino Craukabeti tot uw ontslag in december 2019. Daarna startte u een zelfstandige zaak op met uw broer in de elektriciteitssector. Nadat uw broer naar Polen verhuisde, begon u als taxichauffeur te werken en u gaf ook privélessen fysica en wiskunde aan schoolkinderen.

U was reeds lang sympathisant van de Nationale Beweging en u werd officieel lid in 2020. U was lid tot aan uw vertrek. U deed verschillende taken voor de partij zoals flyers en posters uitdelen, deelnemen aan manifestaties, mensen mobiliseren voor manifestaties en mensen overtuigen om op uw partij te stemmen. U nam ook deel aan de parlementsverkiezingen van 2020 en de lokale verkiezingen van 2021 in Tbilisi door mensen naar het stemloket te brengen en bij één van deze verkiezingen trad u op als toezichthouder.

In december 2019 werd u ontslagen van uw werk zonder dat ze hiervoor een reden gaven. Tijdens een manifestatie omtrent steun voor Oekraïne aan het gemeentehuis van Zestaphoni in maart 2022 had u een eerste mondeling conflict met de burgemeester omwille van uw politieke activiteiten. Tijdens een schoolforum in mei 2022 liet de burgemeester u weten dat u moest stoppen met uw werk nadat u een speech maakte over politici die valse beloftes doen aangaande Europese invloeden in Georgië. Hij liet zijn chauffeur u naar zijn auto brengen om dit te zeggen. Nadat u deelnam aan een manifestatie tegen de Russische invloed in Georgië zegde uw huurbaas plots jullie huurcontract op en u vermoedt dat dit te maken heeft met uw politieke activiteiten. In de laatste periode voor uw vertrek merkte u dat u werd gevolgd door bepaalde auto's. Op 13 of 14 maart 2023 werd u aangevallen door handlangers van de burgemeester waardoor u verwondingen opliep in uw gezicht. De chauffeur van de burgemeester en twee anderen kwamen u thuis ophalen en zeiden dat ze u naar het bekendste restaurant in Zestaphoni gingen brengen om met de burgemeester te spreken, maar ze namen u mee naar een afgelegen plek en sloegen u daar. U diende klacht in bij de politie van Zestaphoni op 14 of 16 maart 2023. De dag na Pasen was u net naar de begraafplaats van uw opa geweest toen een auto naar u kwam. Twee mannen stapten uit en sloegen u met een baseballknuppel, maar u kon ontkomen. U was gewond aan uw rug. Op 18 of 19 april diende u klacht in bij het parket in Tbilisi. U verbleef de laatste periode voor uw vertrek uit Georgië in Tbilisi en toen werd u meermaals door mensen geadviseerd dat u moest stoppen met uw politieke activiteiten, omdat u anders problemen zou blijven hebben met de burgemeester van Zestaphoni. Er werden ook roddels verteld over uw moeder door uw problemen.

U verliet Georgië op 26 of 29 mei 2023 en reisde naar Polen, waar u ongeveer anderhalve maand verbleef. U kwam op 15 juli 2023 aan in België, waar op u 21 augustus 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u neer: uw paspoort (origineel); uw rijbewijs (origineel); medische documenten van de incidenten die u meemaakte in Georgië (kopie); een lidmaatschapskaart van de Nationale beweging (kopie); een brief van uw advocaten aan de politie van Zestaphoni (kopie) en een brief van uw advocaten aan het parket van Tbilisi (kopie)

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest fysiek te worden aangevallen, schending van uw imago en vernieling indien u zou moeten terugkeren naar Georgië omdat u verschillende keren werd aangesproken door de burgemeester van Zestaphoni omwille van uw politieke activiteiten, u ook twee keer in mekaar werd geslagen door zijn handlangers en daarnaast ook meermaals werd bedreigd door verschillende landgenoten die banden onderhielden met de burgemeester.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië op ernstige wijze ondermijnd door uw handelen in de nasleep van uw beslissing om het land te verlaten.

Enerzijds verbleef u na uw vlucht uit Georgië eerst anderhalve maand in Polen bij uw broer voordat u naar België kwam zonder dat u daar een verzoek om internationale bescherming indiende. Volgens uw

verklaringen voelde u zich daar immers niet veilig omdat er veel Georgiërs woonden met andere politieke meningen dan u. U verklaarde in dit verband ook dat u daar één conflict had met een andere Georgiër omwille van uw politieke voorkeur en dat er in de stad waar u verbleef veel Georgiërs woonden (NPO, p. 8). Wanneer u er echter op werd gewezen dat er in België ook een grote Georgische gemeenschap bestaat en u gevraagd werd of het dan ook niet mogelijk was dat er in België Georgiërs waren met andere politieke meningen, verwees u op heel algemene wijze naar het verschil in mentaliteit tussen Georgiërs in Polen en Georgiërs in België, alsook zei u dat België veel veiliger was (NPO, p. 8). Dergelijk weinig concrete verklaring voor waarom u geen asiel aanvraag in Polen staat echter niet in proportionele verhouding tot uw vrees om mogelijks zelfs vermoord te worden in Georgië (NPO, p. 9) en derhalve ondermijnt dit uw vrees op fundamentele wijze.

Anderzijds dient te worden opgemerkt dat u op 15 juli 2023 aankwam in België, doch dat u er pas op 21 augustus 2023 asiel aanvraag (NPO, p. 7). Van een verzoeker om internationale bescherming die zijn land van herkomst ontvlucht uit vrees voor vervolging kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij aankomst in zijn land van bestemming zo snel mogelijk overgaat tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dat u hiermee zo lang hebt gewacht, doet meteen vraagtekens plaatsen bij uw vrees voor vervolging in Georgië. Wanneer u gevraagd werd waarom u zolang heeft gewacht om asiel aan te vragen, zei u dat u Georgië verliet zonder dat u van plan was om in een land asiel aan te vragen en dat u in de periode dat u naar België kwam, heel lang twijfelde over wat u moest doen, terugkeren naar uw eigen land of in Europa blijven (NPO, p. 8). Deze verklaring staat niet alleen niet in verhouding tot de vrees die u beweert te hebben, doch het feit dat u uw land verliet zonder zelfs maar een idee om ergens internationale bescherming aan te vragen en dat u zolang twijfelde om eventueel naar uw land terug te keren, ondermijnt uw vrees opnieuw op ernstige wijze.

Daarnaast, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt immers dat u louter lid was van de Nationale Beweging sinds 2020, dat u bepaalde taken voor de partij volbracht en dat u hiervoor betaald werd, doch u had geen specifieke functie binnen de partij (NPO, p. 4-5). Uit de activiteiten die u volbracht voor de partij – flyers en posters plakken, mensen overtuigen om op de Nationale Beweging te stemmen, deur-tot-deur reclame maken voor de Nationale Beweging, mensen mobiliseren richting diverse manifestaties, toezichter zijn tijdens verkiezingsdagen en mensen naar de stemloketten brengen (NPO, p. 4-7) – blijkt niet dat u enige beslissingsmacht had binnen de partij. Volgens uw verklaringen was u doorheen heel het jaar politiek actief, maar deed u vooral mee aan activiteiten rond de verkiezingsperiode (NPO, p. 5). Wat betreft de manifestaties waaraan u deelnam, dient te worden opgemerkt dat u niet degene was die ze organiseerde, doch dat uw rol er louter uit bestond om mensen uit uw geboortedorp op te halen zodat ze konden deelnemen aan de manifestaties in Tbilisi. U ging enkel grote groepen mensen uit uw geboortedorp halen omdat u voor die regio verantwoordelijk was (NPO, p. 7), wat zich dus enkel afspeelt op kleinschalig, lokaal niveau. Wat betreft de verkiezingsdagen van de twee verkiezingen waaraan u deelnam, dient te worden opgemerkt dat u slechts toezichthouder was op één van deze verkiezingen en dat u er voor het overige voor instond om mensen naar de stemloketten te brengen. Op de verkiezingsdagen zelf mocht u niks over de partij vertellen en mocht u ook geen mensen overtuigen om op uw partij te stemmen (NPO, p. 5-6). Hieruit dient te worden geconcludeerd dat u geen actieve rol opnam tijdens de verkiezingsdagen zelf.

De problemen die u ondervond met de burgemeester van Zestaphoni omwille van uw politieke activiteiten kunnen het CGVS niet overtuigen omwille van tegenstrijdige verklaringen in uw hoofde op vlak van twee punten.

Ten eerste waren uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdig met de documenten die u meebracht van uw juristen gericht naar de politionele en gerechtelijke autoriteiten van Georgië. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig dat op het moment dat u voor de tweede keer fysiek werd aangevallen door de handlangers van de burgemeester, dat er twee personen uit een auto stapten, dat u één van de twee herkende als de chauffeur van de burgemeester en dat zij u sloegen met een baseballknuppel (NPO, p. 16). U werd gevraagd om te bevestigen dat ze met twee waren en dit deed u (NPO, p. 16). Dit strookt echter niet met de brief van uw advocaten aan de politie in Georgië en de vertaling ervan die u meebracht waarin staat dat u tegen uw advocaten vertelde dat u op 17 april door vier mannen werd aangevallen (Administratief dossier, zie groene map). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u deze niet, doch zei u simpelweg dat u niet wist hoe het kwam dat uw verklaringen niet overeenstemden met één van de enige documenten die u meebracht (NPO, p. 16). Het behelst hier echter een incident waarbij u fysiek werd aangevallen en dat uiteindelijk leidde tot uw vertrek uit Georgië (NPO, p. 16). Bovendien hebt u dit incident zelf meegemaakt, waardoor redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat uw verklaringen hierover coherent zouden zijn doorheen de tijd. Dat u hier niet in bent geslaagd, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede waren uw verklaringen op het CGVS dan ook nog eens tegenstrijdig met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wat betreft de precieze omvang van de problemen die u ondervond met de burgemeester van Zestaphoni. Zo had u bij de DVZ in eerste instantie gezegd dat “ze” al begonnen waren met uw reputatie zwart te maken (Vragenlijst CGVS, d.d. 27/09/2023, vraagnr. 3.5). Dit valt echter niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS dat u schending van imago vreesde (NPO, p. 9) en dat alhoewel u vreesde om valselijk beschuldigd te worden en dat ze op die manier uw reputatie zouden zwartmaken, dit nog niet was gebeurd (NPO, p. 16-17). Er is echter een beduidend verschil tussen de situatie waarin uw reputatie effectief al zou zijn zwartgemaakt en de situatie waarin u vreest dat dit zou gebeuren. Wat betreft deze laatste situatie, dient trouwens te worden opgemerkt dat deze vrees een blote bewering in uw hoofde betreft en dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u effectief risico loopt op schending van uw imago. Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ bedoelde dat ze bereid waren om u iets aan te doen (NPO, p. 17). Dit verklaart echter allesbehalve waarom u toen zei dat ze effectief al begonnen waren met uw reputatie zwart te maken. Aangezien het hier om een kernelement van uw vrees gaat, ondermijnt deze tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Tenslotte, zelfs indien deze problemen met de burgemeester geloofwaardig zouden zijn – quod non – bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u geen beroep zou kunnen doen op uw nationale autoriteiten in het kader van deze problemen.

*Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.*

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in omwille van volgende vaststellingen.

Ten eerste diende u met behulp van uw juristen klacht in bij de politie op 14 of 16 maart 2023. Daar vertelden ze u dat ze u gingen uitnodigen om over uw problemen te praten, maar dit is niet gebeurd. Op 18 of 19 april dienden u en uw juristen dan klacht in bij het parket, waar u exact dezelfde reactie kreeg (NPO, p. 10-11). Het is echter niet abnormaal dat dergelijk proces enige tijd in beslag kan nemen en derhalve is het niet uitgesloten dat zowel de politie als het parket nog actie gingen ondernemen op basis van uw klachten, doch dat u simpelweg de uitkomst van deze procedures niet hebt afgewacht. Bovendien kan in dit verband nog worden opgemerkt dat u persoonlijk geen stappen – uw juristen hebben dit wel gedaan - heeft ondernomen om uw klacht bij de politie of het parket verder op te volgen. Volgens u had dit immers geen zin (NPO, p. 11-12). Dit biedt echter geen afdoende verklaring omdat er toch van u kan worden verwacht dat u inspanningen zou leveren om alle nationale middelen tot rechtsherstel eerst uit te putten.

In ondergeschikte orde kan nog worden opgemerkt dat u geen enkele documenten meehad die aantoonde dat u effectief klacht heeft ingediend bij de politie of het parket. U zei zelf dat de brieven van uw juristen gericht aan de politie en het parket (Administratief dossier, zie groene map) het enige is wat u heeft en dat alles daarin vermeld staat (NPO, p. 11-12). Dit gaat echter om onrechtstreekse documenten over uw vermeende klachten.

Ten tweede hebt u voor het overige geen enkele inspanningen geleverd om uw problemen en uw ontevredenheid over het handelen van de politie en het parket aan te kaarten bij andere overheidsinstanties of instanties los van de overheid. U ging niet naar een ander politiekantoor omdat de politie van Zestaphoni maar één politieafdeling had. U heeft geen verdere stappen ondernomen omdat het geen zin had. U hebt de media niet ingeschakeld omdat u dacht dat het uw situatie erger zou maken (NPO, p. 11). U heeft zich nooit tot de Public Defender gewend omdat u er geen tijd voor had en omdat u dacht dat ze niet veel konden doen. U wou uw situatie niet erger maken. (NPO, p. 12) U heeft nooit contact opgenomen met een ngo omdat u dacht dat dit geen resultaat zou opleveren, dat u geen garantie op bescherming had en omdat u niet langer in Georgië wou blijven (NPO, p. 12). Opnieuw hebt u hier dus geen inspanningen geleverd om alle nationale middelen uit te putten vooraleer u besloot om uw land te ontvluchten en bood u geen afdoende verklaringen voor waarom u dergelijke stappen niet ondernam.

Ten derde zei u dat het moeilijk was voor u om bescherming te krijgen omdat u problemen had met de burgemeester van Zestaphoni en dat hij een overheidsfunctionaris was (NPO, p. 10). U kon echter niet

concreet aangeven waarom u omwille van de burgemeester niet op de bescherming van de politie of andere nationale autoriteiten zou kunnen rekenen. Zo verwees u enkel naar algemene zaken zoals het feit dat burgemeesters veel invloeden hebben binnen overheidsdiensten en de politie een overheidsdienst is. U zei ook dat u zowel hulp vroeg bij de politieafdeling van een concrete stad – Zestaphoni – als bij het parket van Tbilisi en dat u nergens hulp kreeg (NPO, p. 13), maar zoals eerder vermeld hebt u de uitkomst van de procedure niet afgewacht. Wanneer u werd gevraagd waarom de burgemeester van Zestaphoni ervoor zou kunnen zorgen dat u niet op de politie van een andere stad zou kunnen rekenen, dan zei u dat het resultaat hetzelfde zou zijn omdat ze contact zouden opnemen met de politie van Zestaphoni (NPO, p. 13). Wanneer u echter werd gevraagd hoe u dit zo zeker wist, zei u dat u over verschillende incidenten hebt gehoord in de Georgische media en in het nieuws, alsook dat u geen hulp krijgt omdat u een persoonlijk conflict had met een functionaris en dat hij door de overheid beschermd wordt. U zei ook dat er geen onpartijdige politie en instanties bestaan in Georgië (NPO, p. 13). Hiermee gaf u dus geen concreet antwoord en bent u er derhalve niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u door de burgemeester van Zestaphoni niet zou kunnen rekenen op andere overheidsinstanties in Georgië.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput omwille van de redenen die hierboven werden uiteengezet. U bent er derhalve niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u geen bescherming zou kunnen genieten in Georgië omwille van uw problemen.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort en uw rijbewijs zeggen hoogstens iets over uw identiteit en dit staat niet ter discussie. Het attest van de Nationale Beweging dat u meebracht attesteert uw lidmaatschap voor de partij en ook dit staat niet ter discussie. De medische documenten die u meebracht geven geen uitsluitel over de oorzaak van uw verwondingen. De brieven van uw advocaat aan de politie en het parket bewijzen zoals reeds gezegd niet dat u effectief klacht heeft ingediend bij deze instanties.

U bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u in Georgië een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève of dat u er een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in het voorliggende verzoekschrift in een enig middel op de: *“Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980. Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Schending van artikel 3 EVRM”.*

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“U vreest fysiek te worden aangevallen, schending van uw imago en vernieling indien u zou moeten terugkeren naar Georgië omdat u verschillende keren werd aangesproken door de burgemeester van Zestaphoni omwille van uw politieke activiteiten, u ook twee keer in mekaar werd geslagen door zijn handlangers en daarnaast ook meermaals werd bedreigd door verschillende landgenoten die banden onderhielden met de burgemeester.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst wordt uw vrees voor vervolging bij terugkeer naar Georgië op ernstige wijze ondermijnd door uw handelen in de nasleep van uw beslissing om het land te verlaten.

Enerzijds verbleef u na uw vlucht uit Georgië eerst anderhalve maand in Polen bij uw broer voordat u naar België kwam zonder dat u daar een verzoek om internationale bescherming indiende. Volgens uw verklaringen voelde u zich daar immers niet veilig omdat er veel Georgiërs woonden met andere politieke meningen dan u. U verklaarde in dit verband ook dat u daar één conflict had met een andere Georgiër omwille van uw politieke voorkeur en dat er in de stad waar u verbleef veel Georgiërs woonden (NPO, p. 8). Wanneer u er echter op werd gewezen dat er in België ook een grote Georgische gemeenschap bestaat en u gevraagd werd of het dan ook niet mogelijk was dat er in België Georgiërs waren met andere politieke meningen, verwees u op heel algemene wijze naar het verschil in mentaliteit tussen Georgiërs in Polen en Georgiërs in België, alsook zei u dat België veel veiliger was (NPO, p. 8). Dergelijk weinig concrete verklaring voor waarom u geen asiel aanvraag in Polen staat echter niet in proportionele verhouding tot uw vrees om mogelijks zelfs vermoord te worden in Georgië (NPO, p. 9) en derhalve ondermijnt dit uw vrees op fundamentele wijze.

Anderzijds dient te worden opgemerkt dat u op 15 juli 2023 aankwam in België, doch dat u er pas op 21 augustus 2023 asiel aanvraag (NPO, p. 7). Van een verzoeker om internationale bescherming die zijn land van herkomst ontvlucht uit vrees voor vervolging kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij bij aankomst in zijn land van bestemming zo snel mogelijk overgaat tot het indienen van een verzoek om internationale bescherming. Dat u hiermee zo lang hebt gewacht, doet meteen vraagtekens plaatsen bij uw vrees voor

vervolg in Georgië. Wanneer u gevraagd werd waarom u zolang heeft gewacht om asiel aan te vragen, zei u dat u Georgië verliet zonder dat u van plan was om in een land asiel aan te vragen en dat u in de periode dat u naar België kwam, heel lang twijfelde over wat u moest doen, terugkeren naar uw eigen land of in Europa blijven (NPO, p. 8). Deze verklaring staat niet alleen niet in verhouding tot de vrees die u beweert te hebben, doch het feit dat u uw land verliet zonder zelfs maar een idee om ergens internationale bescherming aan te vragen en dat u zolang twijfelde om eventueel naar uw land terug te keren, ondermijnt uw vrees opnieuw op ernstige wijze.

Daarnaast, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen en de door u neergelegde stukken blijkt immers dat u louter lid was van de Nationale Beweging sinds 2020, dat u bepaalde taken voor de partij volbracht en dat u hiervoor betaald werd, doch u had geen specifieke functie binnen de partij (NPO, p. 4-5). Uit de activiteiten die u volbracht voor de partij – flyers en posters plakken, mensen overtuigen om op de Nationale Beweging te stemmen, deur-tot-deur reclame maken voor de Nationale Beweging, mensen mobiliseren richting diverse manifestaties, toezichter zijn tijdens verkiezingsdagen en mensen naar de stemloketten brengen (NPO, p. 4-7) – blijkt niet dat u enige beslissingsmacht had binnen de partij. Volgens uw verklaringen was u doorheen heel het jaar politiek actief,

maar deed u vooral mee aan activiteiten rond de verkiezingsperiode (NPO, p. 5). Wat betreft de manifestaties waaraan u deelnam, dient te worden opgemerkt dat u niet degene was die ze organiseerde, doch dat uw rol er louter uit bestond om mensen uit uw geboortedorp op te halen zodat ze konden deelnemen aan de manifestaties in Tbilisi. U ging enkel grote groepen mensen uit uw geboortedorp halen omdat u voor die regio verantwoordelijk was (NPO, p. 7), wat zich dus enkel afspeelt op kleinschalig, lokaal niveau. Wat betreft de verkiezingsdagen van de twee verkiezingen waaraan u deelnam, dient te worden opgemerkt dat u slechts toezichthouder was op één van deze verkiezingen en dat u er voor het overige voor instond om mensen naar de stemloketten te brengen. Op de verkiezingsdagen zelf mocht u niks over de partij vertellen en mocht u ook geen mensen overtuigen om op uw partij te stemmen (NPO, p. 5-6). Hieruit dient te worden geconcludeerd dat u geen actieve rol opnam tijdens de verkiezingsdagen zelf.

De problemen die u ondervond met de burgemeester van Zestaphoni omwille van uw politieke activiteiten kunnen het CGVS niet overtuigen omwille van tegenstrijdige verklaringen in uw hoofde op vlak van twee punten.

Ten eerste waren uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdig met de documenten die u meebracht van uw juristen gericht naar de politionele en gerechtelijke autoriteiten van Georgië. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig dat op het moment dat u voor de tweede keer fysiek werd aangevallen door de handlangers van de burgemeester, dat er twee personen uit een auto stapten, dat u één van de twee herkende als de chauffeur van de burgemeester en dat zij u sloegen met een baseballknuppel (NPO, p. 16). U werd gevraagd om te bevestigen dat ze met twee waren en dit deed u (NPO, p. 16). Dit strookt echter niet met de brief van uw advocaten aan de politie in Georgië en de vertaling ervan die u meebracht waarin staat dat u tegen uw advocaten vertelde dat u op 17 april door vier mannen werd aangevallen (Administratief dossier, zie groene map). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u deze niet, doch zei u simpelweg dat u niet wist hoe het kwam dat uw verklaringen niet overeenstemden met één van de enige documenten die u meebracht (NPO, p. 16). Het behelst hier echter een incident waarbij u fysiek werd aangevallen en dat uiteindelijk leidde tot uw vertrek uit Georgië (NPO, p. 16). Bovendien hebt u dit incident zelf meegemaakt, waardoor redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat uw verklaringen hierover coherent zouden zijn doorheen de tijd. Dat u hier niet in bent geslaagd, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede waren uw verklaringen op het CGVS dan ook nog eens tegenstrijdig met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wat betreft de precieze omvang van de problemen die u ondervond met de burgemeester van Zestaphoni. Zo had u bij de DVZ in eerste instantie gezegd dat “ze” al begonnen waren met uw reputatie zwart te maken (Vragenlijst CGVS, d.d. 27/09/2023, vraagnr. 3.5). Dit valt echter niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS dat u schending van imago vreesde (NPO, p. 9) en dat alhoewel u vreesde om valselijk beschuldigd te worden en dat ze op die manier uw reputatie zouden zwartmaken, dit nog niet was gebeurd (NPO, p. 16-17). Er is echter een beduidend verschil tussen de situatie waarin uw reputatie effectief al zou zijn zwartgemaakt en de situatie waarin u vreest dat dit zou gebeuren. Wat betreft deze laatste situatie, dient trouwens te worden opgemerkt dat deze vrees een blote bewering in uw hoofde betreft en dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u effectief risico loopt op schending van uw imago. Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ bedoelde dat ze bereid waren om u iets aan te doen (NPO, p. 17). Dit verklaart echter allesbehalve waarom u toen zei dat ze effectief al begonnen waren met uw reputatie zwart te maken. Aangezien het hier om een kernelement van uw vrees gaat, ondermijnt deze tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder.

Tenslotte, zelfs indien deze problemen met de burgemeester geloofwaardig zouden zijn – quod non – bent u er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u geen beroep zou kunnen doen op uw nationale autoriteiten in het kader van deze problemen.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van

effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in omwille van volgende vaststellingen.

Ten eerste diende u met behulp van uw juristen klacht in bij de politie op 14 of 16 maart 2023. Daar vertelden ze u dat ze u gingen uitnodigen om over uw problemen te praten, maar dit is niet gebeurd. Op 18 of 19 april dienden u en uw juristen dan klacht in bij het parket, waar u exact dezelfde reactie kreeg (NPO, p. 10-11). Het is echter niet abnormaal dat dergelijk proces enige tijd in beslag kan nemen en derhalve is het niet uitgesloten dat zowel de politie als het parket nog actie gingen ondernemen op basis van uw klachten, doch dat u simpelweg de uitkomst van deze procedures niet hebt afgewacht. Bovendien kan in dit verband nog worden opgemerkt dat u persoonlijk geen stappen – uw juristen hebben dit wel gedaan - heeft ondernomen om uw klacht bij de politie of het parket verder op te volgen. Volgens u had dit immers geen zin (NPO, p. 11-12). Dit biedt echter geen afdoende verklaring omdat er toch van u kan worden verwacht dat u inspanningen zou leveren om alle nationale middelen tot rechtsherstel eerst uit te putten.

In ondergeschikte orde kan nog worden opgemerkt dat u geen enkele documenten meehad die aantoonen dat u effectief klacht heeft ingediend bij de politie of het parket. U zei zelf dat de brieven van uw juristen gericht aan de politie en het parket (Administratief dossier, zie groene map) het enige is wat u heeft en dat alles daarin vermeld staat (NPO, p. 11-12). Dit gaat echter om onrechtstreekse documenten over uw vermeende klachten.

Ten tweede hebt u voor het overige geen enkele inspanningen geleverd om uw problemen en uw ontevredenheid over het handelen van de politie en het parket aan te kaarten bij andere overheidsinstanties of instanties los van de overheid. U ging niet naar een ander politiekantoor omdat de politie van Zestaphoni maar één politieafdeling had. U heeft geen verdere stappen ondernomen omdat het geen zin had. U hebt de media niet ingeschakeld omdat u dacht dat het uw situatie erger zou maken (NPO, p. 11). U heeft zich nooit tot de Public Defender gewend omdat u er geen tijd voor had en omdat u dacht dat ze niet veel konden doen. U wou uw situatie niet erger maken. (NPO, p. 12) U heeft nooit contact opgenomen met een ngo omdat u dacht dat dit geen resultaat zou opleveren, dat u geen garantie op bescherming had en omdat u niet langer in Georgië wou blijven (NPO, p. 12). Opnieuw hebt u hier dus geen inspanningen geleverd om alle nationale middelen uit te putten vooraleer u besloot om uw land te ontvluchten en bood u geen afdoende verklaringen voor waarom u dergelijke stappen niet ondernam.

Ten derde zei u dat het moeilijk was voor u om bescherming te krijgen omdat u problemen had met de burgemeester van Zestaphoni en dat hij een overheidsfunctionaris was (NPO, p. 10). U kon echter niet concreet aangeven waarom u omwille van de burgemeester niet op de bescherming van de politie of andere nationale autoriteiten zou kunnen rekenen. Zo verwees u enkel naar algemene zaken zoals het feit dat burgemeesters veel invloeden hebben binnen overheidsdiensten en de politie een overheidsdienst is. U zei ook dat u zowel hulp vroeg bij de politieafdeling van een concrete stad – Zestaphoni – als bij het parket van Tbilisi en dat u nergens hulp kreeg (NPO, p. 13), maar zoals eerder vermeld hebt u de uitkomst van de procedure niet afgewacht. Wanneer u werd gevraagd waarom de burgemeester van Zestaphoni ervoor zou kunnen zorgen dat u niet op de politie van een andere stad zou kunnen rekenen, dan zei u dat het resultaat hetzelfde zou zijn omdat ze contact zouden opnemen met de politie van Zestaphoni (NPO, p. 13). Wanneer u echter werd gevraagd hoe u dit zo zeker wist, zei u dat u over verschillende incidenten hebt gehoord in de Georgische media en in het nieuws, alsook dat u geen hulp krijgt omdat u een persoonlijk conflict had met een functionaris en dat hij door de overheid beschermd wordt. U zei ook dat er geen onpartijdige politie en instanties bestaan in Georgië (NPO, p. 13). Hiermee gaf u dus geen concreet antwoord en bent u er derhalve niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u door de burgemeester van Zestaphoni niet zou kunnen rekenen op andere overheidsinstanties in Georgië.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of

zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in slaagde aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput omwille van de redenen die hierboven werden uiteengezet. U bent er derhalve niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u geen bescherming zou kunnen genieten in Georgië omwille van uw problemen.

De documenten die u heeft neergelegd vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te veranderen. Uw paspoort en uw rijbewijs zeggen hoogstens iets over uw identiteit en dit staat niet ter discussie. Het attest van de Nationale Beweging dat u meebracht attesteert uw lidmaatschap voor de partij en ook dit staat niet ter discussie. De medische documenten die u meebracht geven geen uitsluitsel over de oorzaak van uw verwondingen. De brieven van uw advocaat aan de politie en het parket bewijzen zoals reeds gezegd niet dat u effectief klacht heeft ingediend bij deze instanties.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker wijst erop dat zijn eerste reflex was dat hij bij zijn broer wilde blijven in Polen, dat het daar veilig genoeg was omdat hij niet meer in Georgië was, dat hij daar ook gevaar liep omwille van zijn politieke opinie en de ruzie met andersgezinde Georgiërs daar ook uitliep tot een fysiek gevecht waardoor hij Polen verliet, dat hij vervolgens niet goed wist wat te doen en hij verschillende opties aan het overwegen was. Verzoeker overtuigt hiermee niet. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en zelfs na aankomst in België gedurende meer dan een maand talmd alvorens zulk verzoek uiteindelijk in te dienen, “omdat hij verschillende opties aan het overwegen was”, getuigt in het geheel niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofd. Het argument dat hij een normaal en gelukkig leven had in Georgië en er nooit op geanticipeerd had het land te moeten ontvluchten en hoopte dat hij zou kunnen terugkeren, werpt hier geen ander licht op.

Verzoeker meent vervolgens dat het net omdat hij een laag profiel heeft het voor de Georgische autoriteiten gemakkelijker is om het op hem te munten en hij het grootste slachtoffer is van voornamelijk intimidatie.

De Raad verwijst naar volgende pertinente bevindingen in de bestreden beslissing inzake politieke opposanten in Georgië:

*“Daarnaast, uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.*

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de

betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.”

Deze bevindingen worden bevestigd in de geactualiseerde informatie in de COI Focus van 11 december 2023 zoals ter kennis gebracht door de verwerende partij middels haar aanvullende nota. Verzoeker werpt hier in het verzoekschrift geen ander licht op. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit blijkt dat het voormelde niet in overeenstemming is met de concrete situatie ter plaatse in Georgië.

Gelet op de voorgaande bevindingen, besluit de Raad – in navolging van de verwerende partij – dat, in hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, individueel beoordeeld dient te worden.

Verzoeker betwist de vaststellingen niet op basis waarvan geoordeeld werd dat hij een laaggeplaatste opposant is.

De Raad benadrukt in dit verband dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen terdege opmerkt dat uit de beschikbare informatie blijkt dat er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime, wat niet wegneemt dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. In het licht hiervan kan dan ook besloten worden dat verzoeken om internationale bescherming van (vermeende) politieke opposanten uit Georgië individueel dienen beoordeeld te worden.

De Raad treedt de commissaris-generaal verder bij dat verzoeker er niet in slaagt aan te tonen dat er in zijn individueel geval, omwille van zijn politieke overtuiging, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève.

Waar verzoeker erop wijst dat gelet op zijn politieke betrokkenheid hij tweemaal het slachtoffer werd van intimidatie en zelfs fysieke aanvallen op straat, alsook een persoonlijke vete had met de burgemeester van Zestaphoni en hij hierdoor gezien wordt als opposant die op hardhandige wijze het zwijgen moet worden opgelegd, overtuigt hij immers niet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde met betrekking tot de door verzoeker beweerde problemen met de burgemeester van Zestaphoni omwille van zijn politieke activiteiten tegenstrijdige verklaringen vast die hier voor de duidelijkheid worden hernomen:

“Ten eerste waren uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS tegenstrijdig met de documenten die u meebracht van uw juristen gericht naar de politionele en gerechtelijke autoriteiten van Georgië. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud stellig dat op het moment dat u voor de tweede keer fysiek werd aangevallen door de handlangers van de burgemeester, dat er twee personen uit een auto stapten, dat u één van de twee herkende als de chauffeur van de burgemeester en dat zij u sloegen met een baseballknuppel (NPO, p. 16). U werd gevraagd om te bevestigen dat ze met twee waren en dit deed u (NPO, p. 16). Dit strookt echter niet met de brief van uw advocaten aan de politie in Georgië en de vertaling ervan die u meebracht waarin staat dat u tegen uw advocaten vertelde dat u op 17 april door vier mannen werd aangevallen (Administratief dossier, zie groene map). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u deze niet, doch zei u simpelweg dat u niet wist hoe het kwam dat uw verklaringen niet overeenstemden met één van de enige documenten die u meebracht (NPO, p. 16). Het behelst hier echter een incident waarbij u fysiek werd aangevallen en dat uiteindelijk leidde tot uw vertrek uit Georgië (NPO, p. 16). Bovendien hebt u dit incident zelf meegemaakt, waardoor redelijkerwijze van u kan worden verwacht dat uw verklaringen hierover coherent zouden zijn doorheen de tijd. Dat u hier niet in bent geslaagd, doet op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten tweede waren uw verklaringen op het CGVS dan ook nog eens tegenstrijdig met uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) wat betreft de precieze omvang van de problemen die u ondervond met de burgemeester van Zestaphoni. Zo had u bij de DVZ in eerste instantie gezegd dat “ze” al begonnen waren met uw reputatie zwart te maken (Vragenlijst CGVS, d.d. 27/09/2023, vraagnr. 3.5). Dit valt echter niet te rijmen met uw verklaringen op het CGVS dat u schending van imago vreesde (NPO, p. 9) en dat alhoewel u

vreesde om valselijk beschuldigd te worden en dat ze op die manier uw reputatie zouden zwartmaken, dit nog niet was gebeurd (NPO, p. 16-17). Er is echter een beduidend verschil tussen de situatie waarin uw reputatie effectief al zou zijn zwartgemaakt en de situatie waarin u vreest dat dit zou gebeuren. Wat betreft deze laatste situatie, dient trouwens te worden opgemerkt dat deze vrees een blote bewering in uw hoofde betreft en dat u er niet in bent geslaagd aannemelijk te maken dat u effectief risico loopt op schending van uw imago. Wanneer u met deze tegenstrijdige verklaringen werd geconfronteerd, kwam u niet verder dan te zeggen dat u bij de DVZ bedoelde dat ze bereid waren om u iets aan te doen (NPO, p. 17). Dit verklaart echter allesbehalve waarom u toen zei dat ze effectief al begonnen waren met uw reputatie zwart te maken. Aangezien het hier om een kernelement van uw vrees gaat, ondermijnt deze tegenstrijdigheid de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag verder.”

Verzoeker geeft wat betreft de tegenstrijdigheid met de door hem neergelegde documenten te kennen dat er vier mannen aanwezig waren in de auto, maar slechts twee zich naar hem begaven om hem fysiek aan te vallen. Verzoeker steunt zich hiervoor op de klacht die door hem werd neergelegd (de vertaling wordt door verzoeker opnieuw bij het verzoekschrift gevoegd) en die tevens vier mannen vermeldt, maar waarin niet letterlijk wordt gesteld dat alle vier mannen hem aanvielen. De Raad kan verzoeker hierin niet bijtreden. Zo verklaarde verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud stellig dat op het moment dat hij voor de tweede keer fysiek werd aangevallen door de handlangers van de burgemeester, dat er twee personen uit een auto stapten, dat hij één van de twee herkende als de chauffeur van de burgemeester en dat zij hem sloegen met een baseballknuppel (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Verzoeker bevestigde vervolgens nogmaals dat ze met twee waren (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Dit strookt echter niet met de brief van zijn advocaten aan de politie in Georgië en de vertaling ervan die hij zelf meebracht waarin staat dat verzoeker tegen zijn advocaten vertelde dat op 17 april vier mannen uit de auto stapten, dat hij er één van herkende als zijnde de chauffeur van de burgemeester, die de baseballknuppel in zijn hand had en dat hij door vier mannen werd aangevallen. In weerwil met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, blijken zijn verklaringen nog steeds tegenstrijdig in die zin dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud stellig verklaarde dat er twee mannen uit de wagen stapten die hem vervolgens aanvielen, terwijl in voormeld document duidelijk staat omschreven dat er vier mannen uit de wagen stapten die hem vervolgens aanvielen.

Wat betreft de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen zijn verklaringen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken, volhardt verzoeker louter in de verklaringen die hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aflegde.

De Raad stelt vast dat het verslag van verzoekers onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem na afloop werd voorgelezen in het Georgisch en dat hij dit voor akkoord ondertekend heeft (Vragenlijst). Aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigde hij dat dit verslag hem werd voorgelezen, dat hij kort alle redenen heeft vermeld waarom hij uit Georgië is gevlucht en dat alles goed is verlopen waarmee hij aangeeft geen opmerkingen te hebben over het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2-3). Door thans in zijn verzoekschrift louter te volharden in zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, heft verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden niet op en biedt hij daarvoor evenmin een afdoende verklaring. Waar verzoeker erop wijst dat hij tijdens het klein onderhoud trachtte uit te leggen dat hij reeds fysiek werd aangevallen en dat ze vervolgens begonnen met het belasteren van de moeder en ze, aangezien ze tot alles in staat zijn, hij ook zou worden belast, weerlegt noch verklaart hij de gedane vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk stelde dat *“Ze hielden niet op met mij lastig te vallen en bedreigingen te sturen. Ze zijn zelfs begonnen door mijn reputatie zwart te maken. Ze verzinnen allerlei dingen over mij. Ik heb het allemaal verdragen. Maar daarna zijn ze begonnen de naam van mijn moeder vuil te maken, en dat van de familie. Dat wou ik niet”*. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ontkende verzoeker uitdrukkelijk dat ze zijn reputatie hadden besmeurd en stelde hij zelfs dat ze hem louter fysiek hebben aangevallen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17).

De Raad wijst er voorts op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil invoeren enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de

Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit de meest recente COI Focus “Georgië Algemene situatie” van 11 december 2023, die door verwerende partij per aanvullende nota werd bijgebracht, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Het gegeven dat er op meerdere vlakken ruimte is voor verbetering, komt ook tot uiting in de COI Focus van 11 december 2023, doch betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om (haar) bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Hij slaagt hierin evenwel niet. De Raad verwijst desbetreffend naar de pertinente motivering van de bestreden beslissing die door verzoeker niet wordt weerlegd:

“Ten eerste diende u met behulp van uw juristen klacht in bij de politie op 14 of 16 maart 2023. Daar vertelden ze u dat ze u gingen uitnodigen om over uw problemen te praten, maar dit is niet gebeurd. Op 18 of 19 april dienden u en uw juristen dan klacht in bij het parket, waar u exact dezelfde reactie kreeg (NPO, p. 10-11). Het is echter niet abnormaal dat dergelijk proces enige tijd in beslag kan nemen en derhalve is het niet uitgesloten dat zowel de politie als het parket nog actie gingen ondernemen op basis van uw klachten, doch dat u simpelweg de uitkomst van deze procedures niet hebt afgewacht. Bovendien kan in dit verband nog worden opgemerkt dat u persoonlijk geen stappen – uw juristen hebben dit wel gedaan - heeft ondernomen om uw klacht bij de politie of het parket verder op te volgen. Volgens u had dit immers geen zin (NPO, p. 11-12). Dit biedt echter geen afdoende verklaring omdat er toch van u kan worden verwacht dat u inspanningen zou leveren om alle nationale middelen tot rechtsherstel eerst uit te putten.

In ondergeschikte orde kan nog worden opgemerkt dat u geen enkele documenten meehad die aantoonde dat u effectief klacht heeft ingediend bij de politie of het parket. U zei zelf dat de brieven van uw juristen gericht aan de politie en het parket (Administratief dossier, zie groene map) het enige is wat u heeft en dat alles daarin vermeld staat (NPO, p. 11-12). Dit gaat echter om onrechtstreekse documenten over uw vermeende klachten.

Ten tweede hebt u voor het overige geen enkele inspanningen geleverd om uw problemen en uw ontevredenheid over het handelen van de politie en het parket aan te kaarten bij andere overheidsinstanties of instanties los van de overheid. U ging niet naar een ander politiekantoor omdat de politie van Zestaphoni maar één politieafdeling had. U heeft geen verdere stappen ondernomen omdat het geen zin had. U hebt de media niet ingeschakeld omdat u dacht dat het uw situatie erger zou maken (NPO, p. 11). U heeft zich nooit tot de Public Defender gewend omdat u er geen tijd voor had en omdat u dacht dat ze niet veel konden doen. U wou uw situatie niet erger maken. (NPO, p. 12) U heeft nooit contact opgenomen met een ngo omdat u dacht dat dit geen resultaat zou opleveren, dat u geen garantie op bescherming had en omdat u niet langer in Georgië wou blijven (NPO, p. 12). Opnieuw hebt u hier dus geen inspanningen geleverd om alle nationale middelen uit te putten vooraleer u besloot om uw land te ontvluchten en bood u geen afdoende verklaringen voor waarom u dergelijke stappen niet ondernam.

Ten derde zei u dat het moeilijk was voor u om bescherming te krijgen omdat u problemen had met de burgemeester van Zestaphoni en dat hij een overheidsfunctionaris was (NPO, p. 10). U kon echter niet concreet aangeven waarom u omwille van de burgemeester niet op de bescherming van de politie of andere nationale autoriteiten zou kunnen rekenen. Zo verwees u enkel naar algemene zaken zoals het feit dat burgemeesters veel invloeden hebben binnen overheidsdiensten en de politie een overheidsdienst is. U zei ook dat u zowel hulp vroeg bij de politieafdeling van een concrete stad – Zestaphoni – als bij het parket van Tbilisi en dat u nergens hulp kreeg (NPO, p. 13), maar zoals eerder vermeld hebt u de uitkomst van de procedure niet afgewacht. Wanneer u werd gevraagd waarom de burgemeester van Zestaphoni ervoor zou kunnen zorgen dat u niet op de politie van een andere stad zou kunnen rekenen, dan zei u dat het resultaat hetzelfde zou zijn omdat ze contact zouden opnemen met de politie van Zestaphoni (NPO, p. 13). Wanneer u echter werd gevraagd hoe u dit zo zeker wist, zei u dat u over verschillende incidenten hebt gehoord in de Georgische media en in het nieuws, alsook dat u geen hulp krijgt omdat u een persoonlijk conflict had met een functionaris en dat hij door de overheid beschermd wordt. U zei ook dat er geen onpartijdige politie en instanties bestaan in Georgië (NPO, p. 13). Hiermee gaf u dus geen concreet antwoord en bent u er derhalve niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u door de burgemeester van Zestaphoni niet zou kunnen rekenen op andere overheidsinstanties in Georgië.”

Verzoeker toont dan ook niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Voorts dient opgemerkt te worden dat indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, ook al zouden er geen bewijzen voorhanden zijn wat niet ongebruikelijk is, zij hiertegen vanzelfsprekend niet kunnen optreden. De bedoeling van het indienen van een klacht is immers net om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Het hebben van bewijs is overigens niet altijd vereist voor het indienen van een klacht. Hieromtrent wordt benadrukt dat de beschermingsinitiatieven die de autoriteiten ondernemen daadwerkelijk en redelijk moeten zijn, ze hoeven én kunnen echter niet absoluut zijn. Het is immers niet redelijk te verwachten dat de bescherming door de nationale autoriteiten van hun onderdanen totaal en onafgebroken is en de overheid bescherming biedt tegen elk feit begaan door derden.

De verzoekende partij kan zich niet verschuilen achter een algemene verwijzing naar voormelde algemene informatie waaruit volgens verzoeker blijkt dat er een blijvende en verslechterende crisis in het rechtswezen is en de veiligheidsdiensten sterk politiek beïnvloed blijven. Het algemene betoog van de verzoekende partij in haar verzoekschrift berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maakt niet aannemelijk alle redelijke van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Op grond van het geheel van wat voorafgaat toont verzoeker niet aan dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

Verzoeker werpt ter ondersteuning van het gebrek aan bescherming in Georgië in het verzoekschrift op dat Georgië van de lijst van veilige landen van herkomst is weggehaald. In deze stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers thans niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat zijn verzoek om internationale bescherming niet langer behandeld kan worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet op hen van toepassing is.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet het Commissariaat-generaal alsook de Raad nagaan of de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, hetgeen *in casu* ook is gebeurd. Het rechtsplegingsdossier bevat voldoende gegevens om tot zulke beoordeling over te gaan. Door het aanleveren middels de aanvullende nota van de verwerende partij van de COI Focus van 11 december 2023, die een zicht geeft op de algemene situatie in Georgië tot 13 november 2023, kan een *ex nunc* onderzoek gevoerd worden op basis van de meest recente landeninformatie.

Op grond van het geheel van wat voorafgaat toont verzoeker niet aan dat hij voor de door hem aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF